

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΒΑΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μῦθος τινάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται ὅλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομή γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τὸν Ἕλληνα 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτά τὴν ἀνάστα γιὰ τὴν κάθε φορὰ.

Ἀθήναι, 25 Φεβρουαρίου 1885

Ἀριθ. 140+138+65

Βασιλέα!

Ὡς καθὼς ξέρεις, ὅταν ἦσουν αὐτοπόπουλο στὴ πατρίδα σου, ποτὲ βέβαια οὔτε στὸ ὄνειρό σου δὲν θὰ τὸ ἐφαντάζωτο πῶς μπορούσες νὰ γίνης καὶ βασιλέας.

Ἀλλὰ τὸ ἔφερε ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ εὐχή μας σὲ ἐκλέξαμε βασιλέα, ὄχι ὁμῶς καὶ θεληματικῶς καὶ ἀπὸ καθαρῆ συνειδήσει, ἀλλὰ διότι μᾶς εἶπαν ἡ δυνάμεις σένα νὰ βγάνωμε, ἐνῶ ὑπαρχαν τόσα ἄλλα κούτσουρα ἀπὸ βασιλικαῖς οἰκογένειαις στὴν Εὐρώπη καὶ κἀνένα δὲν ἤθελαν νὰ μᾶς δώσουν.

Ὡστε ἔλαχε ὁ κληρὸς εἰς ἐσένα.

Ἀροῦ σὲ ψηφίσαμε, χωρὶς νὰ θέλωμε, ἐλλειψὲι ἄλλου, καταδέχθηκε ὁ πατέρας σου ἡ Α. Μεγχιλιότης, νὰ μᾶς γυρέψη νὰ σοῦ κάνωμε ὡς καὶ τὰ ἐξοδα τοῦ ναύλου, καὶ ἔστῶντας τότες μὲ τὸ νὰ μὴ εἴχαμε οὔτε ἐνοῦς ὀβολοῦ πίστῶσι στὸν κόσμο, σοῦκάναν τὸν ναῦλο ἡ δυνάμεις.

Πρᾶγμα ποῦ δὲν ἦταν μικρὸ ρεζιλίκι μας, νὰ ἐρῆ ὁ βασιλέας μας μὲ συνεισφορά τοῦ μαντυλάκι ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊοὺς.

Κοντὰ σ' αὐτὴ τὴν εὐτυχία ἀπόκτησες καὶ μιὰ ἄλλη, νὰ σοῦ προικοδοτήσουν τὴν Ἑρτάνησο καὶ μὲ 250 χιλιάδες δραχμὸς τὸν χρόνον, ἐν ὅσῳ ζῆς καὶ βασιλεύεις ἢ καὶ δὲν βασιλεύεις.

Καλὴ σου τύχη κ' ἐδώ.

Σπίτι δὲν εἶχες νὰ κατοικήσης καὶ σοῦ δώσαμε τὸ παλάτι μας ποῦ μᾶς κοιτίζει μιλλιούνια καὶ κατοικᾶς τῆς τσάμπης, ἐνῶ ἂν τὸ εἴχαμε κενὸ τὸ παλάτι ἀπὸ τὴν βασιλεία σου, θὰ μπορούσαμε νὰ τὸ μεταχειριστοῦμε γιὰ χίλιας δουλειαις ἐθνικαῖς.

Ἄμα ποῦ ἤρθες ἔφερες μαζύ σου καὶ τὸν Σπόνεα, τὸν καλὸ ἐκεῖνὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ εἶδες ὅτι ἄμα ποῦ θέλησε ν' ἀνακατεῦτῃ στὰ ντόπια πολιτικά, ὅτι πῆρε τὰ παποῦτσά του, καὶ πῆγε ὅθεν ἤρθε ἀναυλα κι' αὐτός.

Ἐνῶ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἤρθες ὡς τώρα ἔχεις παρμένα 30 μιλλιούνια δραχμαῖς ἀπὸ τὸ ρωμαῖκο, δὲν ἐσκέφθηκες νὰ κάνης οὔτε ἓνα παλάτι δικό σου στὴ πρωτεύουσα νὰ ξοδέψης πέντ' ἑξ μιλλιούνια, ἀλλὰ πῆγες καὶ θεμελίωσες στὴ Τρίπολι ἐκεῖνο τὸ ψευτοπάλατο, ποῦ εἶναι ὡς τὰ θεμέλια μόνον καὶ θὰ καταστῆσῃ νὰ γίνῃ κάμμειά φορὰ τεπόζιτο κάθε ἀσθένειας.

Ἐπειτα ἀπὸ βασιλέας ἐσκέφθηκες νὰ γίνης καὶ κτηματίας ὅπως καὶ εἶσαι, καὶ νὰ τὰ χαιρέσαι ὅσα κτήματα ἔχεις, ἀλλὰ δὲν σ' εἶδαμε καὶ κάμμειά φορὰ νὰ βάνης τὸ χέρι στὴ χρυσὴ πουζνέρα σου, ποῦ σοῦ τὴν γεμίζομε μεῖς, καὶ νὰ πῆς, νὰ δίνω κ' ἐγὼ τόσα γιὰ ἓνα ἐθῖκὸ σιοπὸ τὸ φάτε παληορωμνοί.

Ἀλλὰ σ' αὐτὸ δὲν ἔχομε κανένα δικαίωμα νὰ παραπονούμεσθε, γιὰτὶ κύριος τῆς περιουσίας σου εἶσαι καὶ μπορείς νὰ τὴν ξοδέψης στὰ Παρίσια γιὰ μιὰ βραδεῖά ἐνοῦς συμποσίου, ὅπου φωνάζει καὶ ὁ διάδοχος τῆς Ἀγγλίας, **Βέμα**: Ἕλληνας.

Καὶ ἔπειτα τὴν ἄλλῃ μέρα ἔγραψε ἐκεῖνη ἡ βρωμοσφμερίδα ἡ φραντζέζικη, ποῦ τὴν λένε **Βολτέρο** πῶς πῆγαν ἓνα ὑψηλὸ πρόσωπο στὴν ἄψι, χωρὶς νὰ μᾶς ἐξηγᾶ καὶ ποῖδ, γιὰτὶ ἦτανε σταφίδα μεθυσιμένος.

Καὶ αὐτὸ ἦτανε ὁ διάδοχος τῆς Ἀγγλίας ποῦ πῆγες καὶ τὸν εὐγανες σὺ, καὶ ὄχι σὺ.

Καθόλου δὲν σὲ βλέπομε σὰν τὸν Ὄθωνα καταδεχτικὸ, καὶ μόνον τὸ καπέλλο σου χαλᾶς χαιρετῶντάς μας, διὰ τὴν ὁποία εσβερέτζα σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ, γιὰτὶ κοντὰ στὸ δικό σου τὸ καπέλλο χαλοῦμε καὶ μεῖς τὰ δικὰ μας ξεσκουφιαζόμενοι.

Ὁ κάτω χαμάλης Λαὸς δὲν ξέρω ποῖος κακοήθης τοῦ βούτζε στ' αὐτιά, ὅτι τὴν πρό παραμονὴ τῆς διάλυσις τῆς βουλῆς, ἐκέρδισες στὰ χαρτιά ἀπὸ τὸν Τσιγκρὸ 500 χιλιάδες φράγκα, καὶ ρώτητε βασιλέα, πῶς ξεσχίζομαι ὁ φουκαρὰς ἐγὼ, ὅταν ἀκούω τέτοιαις ἀνοηταῖς, καὶ ὅτι τάχα ἔνεκα τούτου ἔδοσες τὴν διάλυσι στὸν Τρικούπη σου, ποῦ ἐγὼ ἐγὼ θέλησα νὰ σὲ ἓνα δυὸ μέρη νὰ τὰ διαψεύσω, κόντεψα νὰ βρῶ τὸν μπελά μου, γιὰ σένα, γιὰ τὸ χατῆρι σου.

Ἀφίνομε τώρα ποῦ ἀπὸ τὴν μεγάλη οἰκονομία σου, λένε πῶς ἔβανες ὡς καὶ τὸ φαγειτό σου στὴ δημοπρασία, καὶ ἔχεις ἐργελάδο στὸ τσάκι σου καὶ γι' αὐτὸ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὴν μεγάλη φροντίδα ποῦ εἶχαν ἀναψαν τὸ τσάκι, καὶ ἀνακαλύφτηκε ἡ φωτιά ποῦ ἔβασκε τὸ παλάτι ὑστερα ἀπὸ τρεῖς μέραις, ἀφοῦ πλέον ξεπροβάρησε ἀπὸ τὸ ταβάνι.

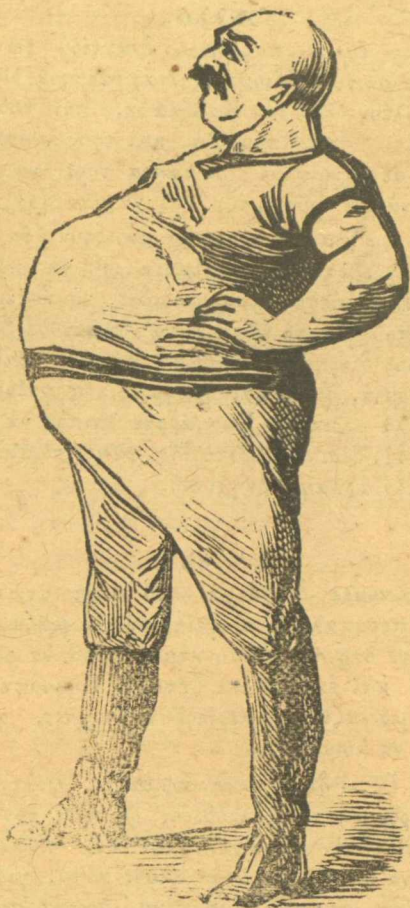
Καὶ λέει ὁ **Ραιμπαγᾶς** φαντάσου, νοικοκύρης ποῦ δὲν ξέρει τί τοῦ γίνεταί μέσα στὸ σπῆτί του ποῦ δὲν εἶναι δικό του.

Καὶτι ἄλλαις ἐφημερίδες ἔγραψαν πῶς σὲ πυροβόλησε μιὰ

τσαβουρογράφοι, τὰ πληρώνω ἐγώ, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ νὰ σὲ καθίσω τὴν ἴδια μέρα μέσα ἀν' ἔχης συνάλλαγμα.

Τέλος πάντων πληρώνέ τον τὸν γαῖδαρο, τὸν ἀδιάντροπο, νὰ πάψη νὰ γκαρίζη, καὶ νὰ πᾶς μάλιστα νὰ τοῦ τὰ τρίψης μέσα στὰ μούτρα του τὰ λεπτά, καὶ νὰ δῆς ποῦ θὰ σοῦ πῆ καὶ εὐχαριστῶ.

Ὅλους θὰ σᾶς φάγω ζωντανούς.

Ἀπὸ

τὴν "Ἄρτα μᾶς γράφουν πῶς ἓνας ἔδωξε τὰ παιδιὰ του καὶ ἔχει ἄλλους συμμαζωμένους κτλ. ἀλλὰ ἔστωντα; μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχη τὸν τόπο ποῦ γράφηκε τὸ γράμμα μέσα βαλμένα καὶ ἔβγανα τὰ μάτια μου νὰ τὸν καταλάβω ἀπὸ τὴ μισοβούλα τῆς "Ἄρτας τοῦ ταχυδρομείου, ποῦ εἶναι σὰν τὰ μούτρα τους, γι' αὐτὸ δὲν τυπώνεται.

Αὐτὸς ποῦ κάνει πῶς δὲν ξέρει τίποτα.

Τὴν πιρασικευή

δὲν σᾶς τὸν εὐγανα τὸν Παλιάνθρωπο, γιατί ἔπαθα ἓνα φοβερὸ μασκαράκι.

Μᾶς ξέφυγε δηλαδή ἡ φόρμα καὶ ἔγιναν ὄλα σωρὸ κουβάρι. Καὶ πῶς δὲν ἔσκασα.

"Ἔτσι πᾶν χαμένα τὰ τόσα ὠραῖα πράγματα ποῦ σᾶς εἶχα γραμμένα. Τὸν λόγο στοὺς Ψυριώτας τὸν ὕμνο τοῦ Πλατοῦ-τσά μας καὶ τὰ τόσα καλὰ λόγια στὸν Νταλέκο μας, καὶ τι μυστήρια ἀπὸ τὰς Θῆβας καὶ χίλια ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ Πειραιά. Λοιπὸν νὰ μᾶς συμπαθᾶτε καὶ πιάστε τοὺς τυπογράφους καὶ σκοτώστε τους.

Τὶ θὰ κάνω, θὰ σᾶς τὰ ξαναγράψω, ἀν' τὰ θυμηθῶ πῶς τὰ εἶχα γραμμένα.

Χαῖρε μαγικούφη, καὶ καλὴ ἐπιτυχία.

ΥΦΑΝΤΗΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ

Ἐν Πειραιεῖ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ὑφαντηρίου τούτου καθιστᾶ γνωστὸν εἰς τοὺς καταναλωτὰς χρωματιστῶν ἐκ βᾶμβακος ὑφασμάτων (δριλιῶν) ὅτι ἀπὸ τινος ἤρξαντο εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοιαῦτα, κατ' ἀπομίμησιν τῶν τοῦ ὑφαντηρίου τούτου κατασκευασμένα καὶ πωλούμενα ὡς ὑφάσματα Ρετσίνα, ἀν' καὶ στερεούμενα ὅπως τῶν στοιχείων τῆς καλῆς ἐργασίας καὶ στερεότητος ὡς πρὸς τὴν ὑφασιν καὶ τὸν χρωματισμὸν, ἐφ' οἷς κυρίως διακρίνονται καὶ ἐξέχουσι τὰ τοῦ ὑφαντηρίου τούτου.

Ἐπειδὴ τοῦτο βλέπει τὴν διὰ τόσων θυσιῶν ἀποκτηθεῖσαν φήμην τῶν ὑφασμάτων Ρετσίνα καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τῶν καταναλωτῶν, κάμνομεν γνωστὸν τὸν τρόπον, δι' οὗ δύναται νὰ ἐξακριβουῖται ἡ γνησιότης αὐτῶν καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπὶ τούτῳ τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων.

1) Τὰ ὑφάσματα Ρετσίνα ἔχουσι τὸν τε στήμονα καὶ τὴν κρόκην (στήμονι καὶ ὑφάδι) ἐκ δύο κλωστῶν ὁμοῦ ἐστριμμένων, ἐνῶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχουσι τὴν κρόκην (ὑφάδι) ἐκ μιᾶς καὶ μόνης κλωστῆς ἀπαλῆς, ἀναλυομένης εὐθὺς ὡς τὸ στρίψιμον χαλαρωθῆ ὀλίγον.

2) Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ὑφασμάτων Ρετσίνα εἶναι στερεοὶ καὶ ἀμετάβλητοι ἐνῶ τῶν ἄλλων ἐξασθενοῦσι καὶ μεταβάλλονται, εὐθὺς ὡς τὸ ὑφασμα τεθῆ εἰς τὸ ὕδωρ.

3) Τὰ ὑφάσματα Ρετσίνα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἰσχυρὰ, ὡς γινόμενα ἐκ βᾶμβακος αἰγυπτιακοῦ, γνωστοῦ διὰ τὸ μέγα μήκος τῶν ἵνῶν καὶ τὴν μεγάλην δύναμιν, δὲν μετέχουσι ξένης τινὸς ὕλης, ἐνῶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοιαῦτα πρὸς ἱκανοποίησιν των καὶ ἀπόκτησιν πλαττοῦ βάρους, εἶναι ὑπερβολικῶς κολλαρισμένα, εἰς τοῦτο δὲ μόνον ὀφείλουσιν πᾶσαν τὴν ἐξωτερικὴν, ἀλλὰ ψευδῆ αὐτῶν ἐπίδειξιν. Ἔχει καὶ χειμωνιάτικα.

Καλλιγᾶς.—Τώρα ὅπως τᾶ κανες σὰν τὰ μούτρα σου, οὔτε τὴν ὑποστήριξί σου δὲν θέλω.